

[Ministeren for offentlige arbejder.]

at gå lidt ud over, er toggangen. Men er det i grunden ikke tilstrækkeligt? Jeg synes, det er absolut tilstrækkeligt. Når jeg har nævnt sikkerheden, er det selvfølgelig under forudsætning af, at toggangen kan holdes i henhold til de køreplaner, statsbanerne har. Jeg ved da godt, at sikkerheden bliver noget større, hvis man bare kan ligge og vente udenfor havnen, til der bliver plads til at komme ind; man kan selvfølgelig godt sige, at det er ligegyldigt, om det internationale tog bliver en halv time forsinket af den grund, den betragtning kan man anlægge, men jeg er imod, at man anlægger en sådan betragtning; jeg synes, den er komplet urigtig. Derfor må sikkerhedsproblemet ses i nøje relation til, at toggangen kan opretholdes efter planen, og i så henseende tror jeg nok jeg har ret, når jeg siger, at de søfartskyndige hævder, at nu er man ved grænsen af det sikkerhedsmæssige — når altså den planmæssige toggang skal opretholdes.

Jeg forstår nok, at det ikke var et angreb fra det ærede medlem på generaldirektøren, og at det ærede medlem kun fremdrager den udtalelse, generaldirektøren kom med i 1952, til støtte for sine betragtninger. Men det bliver jo ikke bedre, fordi generaldirektøren tog fejl.

Ordføreren (Horn): I anledning af en bemærkning af det ærede medlem hr. J. M. Pedersen vil jeg gerne spørge: Med hvilken motivering vil det ærede medlem forlange, at skatteyderne i Nyborg og Korsør skulle betale havneanlæggene til denne nye rute? Det er, som ministeren rigtigt siger, kommunale havne. Jeg kan dog ikke tro, det kan være det ærede medlems mening, at de to byer skulle have forpligtelse til at afgive gratis eller meget billige havne til sådanne færges. Det ærede medlem henviser til, at staten har en meget billig ordning med disse to byer. Ja, det er i kraft af meget gamle kontrakter. At de to byer forøvrigt arbejder på at få ændret disse kontrakter, er en sag for sig. Men jeg kan sige, at skatteyderne i Nyborg og Korsør agter ikke at betale for det ærede medlem hr. J. M. Pedersens forlystelser.

(Kort bemærkning).

From: Jeg vil endnu en gang konstatere, at jeg er uenig med den højtærede minister.

Ministeren siger, at når de tyndt befolkede egne skal have en service, så er der andre, der må betale, og det er naturligvis rigtigt. Men det kan da aldrig være rigtigt af ministeren at hævde, at det skal være de motor-kørende, der skal betale det. Det må være skatteyderne som helhed. Heri ligger forskellen.

(Kort bemærkning).

Arnth Jensen: Jeg er naturligvis lige så interesseret som andre i, at sikkerheden er tilstede, jeg er bare ikke overbevist om, at denne sikkerhed er i fare. Derfor anførte jeg disse eksempler, som jeg står med her, om, at man i løbet af 3 minutter kan ekspedere en jernbanefærge, en bilfærge og endnu en jernbanefærge og — ifølge næste eksempel — at der i løbet af 12 minutter ankommer to jernbanefærges, afgår en jernbanefærge og ankommer en bilfærge, altsammen i henhold til statsbanernes egen køreplan, altså i relativt kort tid (*Ministeren for offentlige arbejder* [Carl Petersen]: Det er ikke rigtigt!). Er det ikke rigtigt? Jo, det er ifølge statsbanernes egen køreplan og med den absolutte sikkerhed, som statsbanerne byder sit publikum. Så er det, jeg spørger: Kan man da ikke fordele turene bedre på planen og alligevel bevare sikkerheden?

Jeg ved godt, den højtærede minister vil sige, at det er svajeplassen ved Nyborg, der gør det, jeg hørte nok, de søsagkyndige sagde det. Men der er jo intet til hinder for at lave svajeplass andre steder — der er vand nok. Jeg tror nu, den højtærede minister skulle tænke en lille smule på, om ikke de muligheder, der er, kunne udnyttes noget mere, og udskyde planen her et lille stykke tid, til vi så, hvad resultat det måtte føre til.

(Kort bemærkning).

J. M. Pedersen: Det ærede medlem hr. Horn syntes, det var urimeligt, at Nyborg kommune skulle anlægge havne og så give private redere tilladelse til at benytte dem. Jeg vil gerne bede det ærede medlem om at læse § 1 i lovforslaget, hvor der klart og tydeligt står, at det er for statens regning, at havnene skal indrettes, ikke for kommunerne.